

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 4Co/548/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3113201955
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Oľga Lichnerová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2015:3113201955.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Oľgy Lichnerovej a sudkýň JUDr. Alice Beňovej a JUDr. Ivety Martinákovovej v právnej veci navrhovateľa C. Y. Z., a.s., so sídlom v A., H. XXXX/XXX, L. XX Q. 176, zastúpeného Advokátskou kanceláriou I. U., s.r.o., so sídlom v N., M. 9, proti odporcovi S. T., bytom U., C. XXX/XXX, o zaplatenie 2.199,58 eur s príslušenstvom, o odvolaní navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Trenčín zo dňa 05. júna 2013, č.k. 13C/15/2013-33, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej výrokovej zamietajúcej časti a vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 513,74 eur, a to v mesačných splátkach po 100 eur, splatných vždy k 25. dňu v mesiaci, počnúc mesiacom nasledujúcim po právoplatnosti rozsudku, pod následkom straty výhody splátok. Vo zvyšnej časti súd prvého stupňa návrh navrhovateľa zamietol. O náhrade trov konania rozhodol tak, že odporcovi náhradu trov konania nepriznal. Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzavretá úverová zmluva č. 5404060010, predmetom ktorej bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca 995,82 eur (30.000,- Sk) prostredníctvom úverovej karty. Odporca pri podpise tejto zmluvy sa zaviazal splácať poskytnutý úver v mesačných splátkach po 39,83 eur (1.200,- Sk). Odporca dňa 29.02.2008 požiadal o navýšenie úverového rámca o 995,82 eur (30.000,- Sk). Z predloženého splátkového kalendára (č.l. 3-7) mal súd preukázané, že odporca vybral z bankomatu sumu vo výške 4.182,36 eur a uhradil sumu 3.078,62 eur. Rozdielom tak zostala suma 1.103,74 eur, pričom po zosplatnení úveru ešte uhradil 590 eur. Z predloženého splátkového kalendára taktiež vyplýva, že výška poplatkov za výber z bankomatu je 112,23 eur a výška poplatkov za výpis je 61,20 eur. Konštatoval, že v zmysle § 79 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku návrh má okrem všeobecných náležitostí (§ 42 ods. 3) obsahovať meno, priezvisko, prípadne aj dátum narodenia a telefonický kontakt, bydlisko účastníkov, prípadne ich zástupcov, údaj o štátnom občianstve, pravdivé opísanie rozhodujúcich skutočností, označenie dôkazov, ktorých sa navrhovateľ dovoľáva, a musí byť z neho zrejmé, čoho sa navrhovateľ domáha. V tomto smere súd poukázal na skutočnosť, že navrhovateľ v žalobe tvrdí, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca 2.500 eur, čo však nevyplýva z predložených dôkazov. Súd z predložených dôkazov (úverovej zmluvy zo dňa 28.05.2004 a žiadosti zo dňa 29.02.2008) mal preukázaný úverový rámec vo výške 60.000,- Sk, t. j. 1.991,64 eur. V prejednávanej veci sa navrhovateľ domáha sumy vo výške 2.199,58 eur, ktorú má bez bližšej špecifikácie tvoriť istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu. Z predložených dokladov (splátkového kalendára, č.l. 3-7) mal súd preukázané, že odporca vybral z

bankomatu sumu vo výške 4.182,36 eur a uhradil sumu vo výške 3.078,62 eur pred zosplatnením úveru a sumu vo výške 590 eur po jeho zosplatnení. Z predloženého splátkového kalendára taktiež vyplýva, že výška poplatkov za výber z bankomatu je 112,23 eur a výška poplatkov za výpis je 61,20 eur. Navrhovateľ súdu uviedol, že odporca sa zaviazal platiť poplatky za poskytované služby podľa Sadzovníka, ktorý však súdu predložený nebol a rovnako ako dôkaz nebol ani navrhnutý. Súd tak nemal preukázanú dôvodnosť poplatkov za výber z bankomatu a za výpis, pričom ich výšku mohol iba vydedukovať z predloženého splátkového kalendára, čo pre ustálenie nároku resp. toho, čoho sa navrhovateľ naozaj domáha, nie je postačujúce. Čo sa týka istiny súd vychádzal (vzhľadom na nedostatok tvrdení zo strany navrhovateľa) z predloženého splátkového kalendára a ustálil nesplatenú výšku istiny na sumu 1.103,74 eur, z ktorej odpočítal časť zaplatenú po zosplatnení úveru (590 eur), čím mal preukázanú nesplatenú časť istiny vo výške 513,74 eur, na ktorú zaviazal odporcu. V ostatnej výške nemal preukázanú dôvodnosť tohto nároku, a preto v zostávajúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietol. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 497 Obchodného zákonníka, § 52 ods. 1, 2, 3, § 53 ods. 1, 2, 3 Občianskeho zákonníka, § 2 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch platnom v rozhodnom čase. Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. Vzhľadom k tomu, že odporca na pojednávaní uviedol, že je starobným dôchodcom, pričom má viacero dlžôb a sú proti nemu vedené aj exekučné konania mal súd preukázaný dôvod na povolenie splácania peňažného plnenia v splátkach, a preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku. V prípade omeškania sa odporcu s plnením čo i len jednej splátky, tento stráca výhodu postupného plnenia v splátkach, čo bude mať za následok splatnosť celého dlhu naraz. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerene rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. V konaní bol úspešnejší odporca, nakoľko navrhovateľ požadoval sumu 2.199,58 eur a súd vyhovel tomuto návrhu v časti 513,74 eur. Nakoľko odporca si trovy konania neuplatnil, pričom zo spisu mu žiadne nevyplývajú, súd rozhodol o tom, že mu náhradu trov konania nepriznáva.

Proti tomuto rozsudku, a to zamietajúcej výrokovej časti podal v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľ. Navrhol ho v tejto časti zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, resp. zmeniť a jeho návrhu vyhovieť v celom rozsahu. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania, ktorú špecifikoval. Namietal odňatie možnosti konať pred súdom, keď súd prvého stupňa v danej veci postupoval v rozpore s ust. § 43 ods. 1, 2 O.s.p. a nevyzval ho na doplnenie tých skutočností, ktoré považoval za dôležité pre rozhodnutie v danej veci. Mal za to, že si splnil povinnosť tvrdenia, keď táto povinnosť bola v návrhu v spojení s jeho prílohami splnená s poukazom na predložené listinné dôkazy. Citoval ustanovenie § 1, § 7 a § 9 Hlavy 7 Úverových podmienok, z ktorých je nepochybné, že odporca bol povinný hradiť spolu s istinou aj úroky z úveru. Zo splátkového kalendára jasne vyplýva, v akej výške bol v rámci splátok úveru úrok z úveru vyrubený a v akej časti bol uhradený; to isté platí o poplatkoch. Pokiaľ súd prvého stupňa v odôvodnení uviedol, že odporca vybral z bankomatu 4.182,36 eur, toto je nesprávne, keďže zo splátkového kalendára je zrejmé, že odporca čerpal úver vo výške celkom 4.185,65 eur, pričom súčet čerpaných súm je uvedený na konci a ide o sumu 4.185,65 eur. V dôsledku toho je potom aj následný výpočet súdu chybný.

Odporca sa k odvolaniu navrhovateľa písomne nevyjadril.

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd preskúmal vec v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 v spojení s § 156 ods. 3 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľa nie je dôvodné.

Odvolací súd preskúmal námietky navrhovateľa, ktoré boli v odvolaní vznesené a v celom rozsahu sa stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvého stupňa v danej veci. Z daného titulu si osvojil aj dôvody rozsudku v napadnutej časti, na ktoré poukazuje v zmysle § 219 ods. 2 O.s.p. Na zdôraznenie správnosti napadnutého uznesenia a k odvolacím námietkam navrhovateľa dodáva nasledovné:

Z obsahu spisu mal odvolací súd za preukázané, že navrhovateľ bol poučený v predvolaní na pojednávanie dňa 05.06.2013 o dôkaznej povinnosti podľa § 120 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) a osobitne o tom, že má na pojednávanie doniesť listiny, ktoré sa na vec vzťahujú a nie sú dosiaľ

v prvopise na súde, a ak je to potrebné, má urobiť ešte pred pojednávaním potrebné návrhy, aby súd zadovážil listiny a návrhy na predvolanie svedkov. Navrhovateľ sa na pojednávanie nedostavil, svoju neúčasť neospravedlnil.

Navrhovateľ v žalobe tvrdil, že predmetom úverovej zmluvy bolo poskytnutie peňažných prostriedkov - revolvingového úveru vo výške úverového rámca 2.500 eur, čo však nevyplýva z predložených dôkazov. Súd z predložených dôkazov (úverovej zmluvy zo dňa 28.05.2004 a žiadosti zo dňa 29.02.2008) mal preukázaný úverový rámec vo výške 60.000,- Sk, t. j. 1.991,64 eur. V prejednávanom prípade sa navrhovateľ domáha sumy vo výške 2.199,58 eur, ktorú má bez bližšej špecifikácie tvoriť istina plus poplatky za výber z bankomatu a za výpis z úverového účtu. Z predložených dokladov (splátkového kalendára, č.l. 3-7) mal súd preukázané, že odporca vybral z bankomatu sumu vo výške 4.182,36 eur (a nie navrhovateľom tvrdenú sumu 4.185,65 eur, do ktorej navrhovateľ nesprávne započítal sumu 3,22 eur z titulu vyúčtovania zo dňa 04.05.2007) a uhradil sumu vo výške 3.078,62 eur pred zosplatnením úveru a sumu vo výške 590 eur po jeho zosplatnení. Z predloženého splátkového kalendára taktiež vyplýva, že výška poplatkov za výber z bankomatu je 112,23 eur a výška poplatkov za výpis je 61,20 eur. Navrhovateľ súdu uviedol, že odporca sa zaviazal platiť poplatky za poskytované služby podľa Sadzovníka, ktorý však súdu predložený nebol a rovnako ako dôkaz nebol ani navrhnutý. Súd tak nemal preukázanú dôvodnosť poplatkov za výber z bankomatu a za výpis, pričom ich výšku mohol iba vydedukovať z predloženého splátkového kalendára, čo pre ustálenie nároku resp. toho, čoho sa navrhovateľ naozaj domáha, nie je postačujúce. Čo sa týka istiny súd vychádzal (vzhľadom na nedostatok tvrdení zo strany navrhovateľa) z predloženého splátkového kalendára a ustálil nesplatenú výšku istiny na sumu 1.103,74 eur, z ktorej odpočítal časť zaplatenú po zosplatnení úveru (590 eur), čím mal preukázanú nesplatenú časť istiny vo výške 513,74 eur, na ktorú zaviazal odporcu. V ostatnej výške nemal preukázanú dôvodnosť tohto nároku, a preto v zostávajúcej časti súd návrh navrhovateľa zamietol.

Podľa ust. § 120 ods. 1 O.s.p., účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Súd rozhodne, ktoré z označených dôkazov vykoná. Súd môže výnimočne vykonať aj iné dôkazy, ako navrhujú účastníci, ak je ich vykonanie nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci.

Podľa ust. § 120 ods. 4 O.s.p., súd je povinný okrem vecí podľa odseku 2 poučiť účastníkov, že všetky dôkazy a skutočnosti musia predložiť alebo označiť najneskôr do vyhlásenia uznesenia, ktorým sa končí dokazovanie a vo veciach, v ktorých sa nenariaďuje pojednávanie (§ 115a) najneskôr do vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej, pretože na dôkazy a skutočnosti predložené a označené neskôr súd neprihliada. Skutočnosti a dôkazy uplatnené neskôr sú odvolacím dôvodom len za podmienok uvedených v § 205a.

Navrhovanie dôkazov má priamu spojitosť s povinnosťou tvrdenia (ust. § 79 ods. 1 a § 101 ods. 1). Dôkaznú povinnosť môže účastník plniť od začiatku konania, v návrhu na začatie konania, vo vyjadrení k nemu, mimo týchto procesných úkonov, v rámci prípravy pojednávania, pri odročovaní pojednávania. Povinnosť označiť dôkazy sa vzťahuje na všetky tvrdenia, ktoré sa uviedli v návrhu a vo vyjadrení odporcu. Poslednou procesnou možnosťou splnenia dôkaznej povinnosti je okamih vyhlásenia rozhodnutia vo veci samej. Dôkazným bremenom sa teda rozumie procesná zodpovednosť účastníka konania za to, že v konaní neboli preukázané jeho tvrdenia a že z toho dôvodu muselo byť rozhodnuté vo veci samej v jeho neprospech. V danej veci zaťažovalo navrhovateľa dôkazné bremeno preukázať tvrdenia uvedené v návrhu a keďže navrhovateľ svoje tvrdenia nepreukázal listinnými dôkazmi, hoci bol o povinnosti v zmysle ust. § 120 ods. 4 O.s.p. riadne poučený, odvolací súd dospel k záveru, že súd prvého stupňa rozhodol vecne správne, keď z dôvodu neunesenia dôkazného bremena jeho návrh vo zvyšnej časti zamietol.

Z týchto dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietajúcej výrokovej časti a vo výroku o náhrade trov konania podľa § 219 ods. 1 O.s.p. ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že odporcovi, ktorý bol v odvolacom konaní úspešný, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko si trovy konania neuplatnil (ust. § 224 ods. 1 v spojení s ust. § 142 ods. 1 a ust. § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu jednomyseľne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.